

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 frt.
Negyedévre . . . 1 frt.

Megjelenik e lap hetenkint
vasárnap, egy íven.

E lap szellemi részét illető
közlemények a szerkesztő-
séghez, a pénzügyi részét
a kiadó-hivatalhoz külden-
dők.

Szentesei Lap.

Vegyes tartalma hetiközlöny.

Hirdetési árak:

A három hasábra terjedő
petitorsórt egyszerű hirdetés
nél 18 kr., a két hasábosát
12 kr., az egy hasábosát
6 kr. számítatik.
A „Nyílt-tér”-ben a három
hasábos petitorsórtatási díja
15 kr. o. é.
Bélyegdíj minden egyes be-
íratásnál 30 kr.

Bérmintetlen levelek nem
fogadtatnak el.

Van-e hivatása, s hogy oldhatja meg a „Szentesei Lap” föladatát?

Természet szerűleg merül föl e kérdés e pillanatban, s következetesség okáért ohajtjuk e téren tisztázni az eszméket; — ez véleményünk szerint annál kevésbé leendő szükségtelen, mert vannak, kik sokat követelnek, s vannak, kik semmit nem várnak, s alig tulajdonítanak valamin a „Szentesei Lap” forma vidéki lapocskának.

Az ilyen forma eltérések igen természetesen a műveltségi viszonyokban, különféle fölfogásban, s különösen abban lelnek magyarázatot, hogy a szétágazó nézetek az eszmék tisztázása által még e téren nem igen lettek összhangzatba hozva. A nélkül tehát, hogy bizonyíthatnánk, e lap t. olvasóinak meggyőződésére hivatkozunk; mondja ki ez, ha van-e szükség városunkban egy helyi érdekű lapra?

A „Szentesei Lap” már öt év óta tengeti jó és balsors között életét — nem utalunk arra, hogy a sajtó a leghatalmasabb eszköz az emberi műveltség, az ismeretek, a fölvilágosodás terjesztésére, hogy ez az egyetlen eszköz, mely kivatva van kifejezést adni minden nép szabad ohajtásának, s erőt, érvényt szerezni a visszaélésekkel szemben az ész, jog és igazságnak, — eltekintve ezeket most (mert ami üdvös lehet máshol, arra úgy lehet ez idő szerint még nincs szükség Szentesen), csak e lap életének háttérét képező öt évre kell a t. olvasók figyelmét visszavezetnünk; ez öt év alatt szerzett tapasztalatból levont el fogulatlan ítélet minden bizonnyal a legvilágosabb magyarázatát fogja adni kérdésünk első felének. Mert míg a theoretikus bizonyítgatások kisebb-nagyobb szerencsével ránk beszélhetnek, elhithetnek velünk valamin, — e hit hozzáférhetlenné, meggyőződéssé csak a gyakorlat, a tapasztalat alapján emelkedhetik. — E hivatolt tapasztalatból kifolyólag azt hisszük, hogy e lap szükségességét semmiféle ok nem képes oly határozatosan támogatni mint az, hogy — bár irányában soha nem ölelte föl a város összes közönségének általános érdekét, s bár joggal, vagy jogtalanul nem ritkán lettek egyesek és testületek a közvélemény szigorú bírása elé állítva általa, s bár egymás után szerkesztők buktak el mellette: e lap mégis él; él, mert az olvasó-közönség — még ha kissé fanyarnak találta is, — végképen soha nem vonta meg tőle az anyagi támogatást.

E körülménynek nem szabad másat, mint fölvetett kérdésünk első fele mellett igenlőleg bizonyítani, ez semmi egyebet nem jelenthet, mint azt, hogy e lap Szentesen egy korkövetelte szükségét van hivatva fődözni. — E hivatásból kifolyólag ami a föladatot illeti: a sajtónak ugyanaz a föladata Szentesen, mint bármely más helyen, s nem ennek eltalálásában, hanem ennek szabatos megoldásában van a kérdés titkos kulcsa. — S ez, mint egy elődünk mondá: soha nem lehet egy ember föladata, ha mindjárt ez az ember szerkesztő is. A sajtót mi bizonyos körülmények között első rangú hatalmasságnak tartjuk, s akik többé kevésbé tisztába jöhetnek azzal, hogy a sajtó amilyen egyedüli üdvös szolgáltatást tehet, épp oly arányban képes ártani,

hogy a sajtóval való visszaélés nemcsak magános ember becsületét, nyugalmaát áshatja alá egész életére, de megtámadhatja minden fölsőbb ségnek tekintélyét, megtámadhatja, meggyöngítheti a jogi, erkölcsi és vallási érzületet, szóval megzavarhat minden észszerű társadalmi rendet, tekintve mindezeket, részünkről úgy gondolkozunk, hogy a közönségnek érdekében áll, sőt kötelessége utjába állni, nehogy egy ember, vagy néhány egyénből álló klikk, monopoliumot gyakoroljon azon téren, hol a visszaélés a legátkosabb gyümölcsöket teremheti. — Azonban ezzel világért sem akarunk annyit mondani, hogy mi helyest e tér oly dolgokat árul közönségünknek, melyeket itt mohón vásárolnak, amott boszút forralva vetnek meg — ennek következtése a szerkesztő, vagy a lap megbuktatása legyen. — Így a sajtó nemcsak meg nem oldhatja, de meg sem közelítheti föladatát. — Mert szerintünk, ha velünk szemben egy ember törrel áll kezében, melynek hegye méregbe is van mártva, doronggal támadni meg őt nem hozzáillő fegyvernek látjuk. A sajtó terén sem lehet, s nem szabad az említett fegyvert használni, mert ez nem segít, nem használ, s könnyen veszedelmes félreértésre adhat okot.

S azután van itt háládatos fegyver, mely hozzáillő kézben legnagyobb szerencsével hódítja vissza az elfoglalt tért számára. — Ez a fegyver az ok, az érv, mely leküzdözi a behálózott szemeket, s közös taps közt ül diadalt.

Emelje föl e fegyvert mindenki minden időben, ha az igazságot elferdítve adjuk elő, vagy visszaélést követünk el, ezt tenni a sajtóval szemben a fönnb jeltet okokból minden polgárnak szent kötelessége. S így szentül hisszük, hogy a „Szentesei Lap” meg fogja oldani föladatát. — s.

Utóhangok az ártér fejlesztés kérdéséhez.

Szakembereink, — kiknek részéről legilletékesebb lett volna a hozzászólás, hogy a félreértés kellemetlen-ségét kikerülhessék —, elég szomorú állapot hallgatnak; — azonban nekünk lapunk föladatához képest még kompetens toll hiányában is kötelességünk megbeszélgetés tárgyává tenni a kérdést, mely természeténél fogva az összes lakosság figyelmét vonta magára, s mai napság nemcsak kaszinók, egyletek s másnemű gyűhelyeknek szolgáltató bőséges anyagot — az eszmék tisztázására — nemes időtöltéshez, de közérdekű fölvont még a családi körben is közönséges foglalkozás tárgya.

Az ártér fejlesztés, hogy Szentesen nem új kérdés, lapunk olvasói nagyobb részben ezt nálunknál minden bizonnyal jobban tudhatják. Ugy tudjuk, hogy a hatvanas évek elején merült föl e kérdés először s azóta kisebb, nagyobb rohammal zavarta föl a közügygyel szívesen foglalkozók kedélyét, hogy milyen okból merült föl, s mennyi joggal folytatódott e kérdés a multban, erről beszélni jelenleg nem látjuk szükségessé, de amennyiben az aug. 28-án tartott városi közgyűlés az alább kimutatandó okokon kimondá, hogy Szentese város egy talpalatnyi területével sem lép be a Tiszaszabályozási társulatba: fontosnak látjuk némi fényt vetni a viszonyokra, melyek között mai nap a tiszaszabályozási társulattal szemben állunk, s könnyű leendő egészséges következtetést vonni, hogy ma jogosan, szükségből merül-e föl e kérdés?

Tudjuk, hogy a legközelebbi árvíz a társulatot valóságos pénzkalamitába sodorta, úgy annyira, hogy ügyeit rendezni a kötelekbe tartozó földterületekkel,

csak oly terhes kirovasokkal lenne képes, melyek a mentesített földek értékét több helyt vékép tönkre tenné, s legnagyobb részt nagy mértékben aláásná. — Így állapotban nem levén más mód, minthogy a társulat megkereste városunkkal egyült Szegevár, Mindszent községeket, Mágocs s derekegyházi uradalmak tulajdonosait, hogy akarnak-e a társulat védgátjai által tényleg védett, de a tiszai ártérbe eddig nem foglalt földterületeikkel a „Bökény-mindszenti tiszaszabályozási társulatba” barátságos uton belépni? — s ha igen, mily alapon, mily arányban s minő fizetési kötelezettség mellett?

Elvileg a barátságos kiegyezést alapul elfogadták Mindszent községe s a Károlyi grófok nem fogadták el Szegevár, Fábán községek és Szentese városa. Hogy milyen alapot foglalt el e kérdéssel szemben Szentese város képviselő-testülete: legyen itt tájékozásul az alább következő jelentés, mely a kérdés érdeméhez képest egy előbbi közgyűlés megbízatásából egy küldött-ség bebatóbb tanulmányozásának kifolyása: „Habár úgy a régi, mint az újabb vizszabályozási törvények szerint, — alapul véve az 1830-ik évi vizmagasságot — Szentese város közönsége mindazon földbirtokaival, melyek a „Bökény-mindszenti tiszaszabályozási társulat” 20,000 holdnyi ártérén kívül esnek, sem jogosság, sem méltányosság szempontjából bevonhatók nem lehetnek; — tekintve mindazon által az 1876. évi rendkívüli árvíz alkalmából általánosan merített azon tapasztalat, mely szerint az 1830-ik évi árvíz alkalmával, a tiszai védgátak központjaiból kijelölt természetes magas partok most már vízmentes területeknek egyáltalában nem tekinthetők, amennyiben az 1876-ikhoz hasonlító, vagy ennél magasabb vizállások alkalmával bekövetkező töltésszakadás esetén viz által való elborítatásuk menthetlenül be fog következni, sőt ily esetben a legmagasabb partok és ormok is hozzá férhetlenekké válván, értéküket részben, sőt egészen is elveszítendik; méltányosnak és igazságosnak látszik tehát a bökény-mindszenti tiszaszabályozási társulat ártérének olyképeni kibővítése, hogy ezen társulat tiszai, valamint Szentese városa által fönttartott bökényi, körösi védgátjainak mindkét végén való kötpontjától kezdve keleti irányban egészen Békésmegye innenső határa széléig, közbeneső minden községek s egyes birtokosok pusztabirtokaik tekintet nélkül a földek magasságára vagy lapályosságára minden osztályozási művelet kizárásával kebeleztessenek a bökény-mindszenti tiszaszabályozási társulat keretébe, oly világos kijelentéssel, hogy a szabályozási terheknek az újabban bevonandó földterületek általi viselése a multa nézve teljesen mellőztessék, jövőre nézve pedig az 1876-ik évi árvíz által úgy a bökény-mindszenti tiszaszabályozási társulat tiszai, mint Szentese városa által fönttartott bökény-körösi védgátokban okozott töltés rongálások helyre építésénél s ezen gátvonalaknak 30 lábnyi magasságu víznek megfelelőleg leendő fölmagosításánál vegye kezdetét. — Magától értetődő, hogy Szentese város közönsége az általa épített és fönttartott bökény-körösi védgátjait a multa nézve követelhető minden kárpótlás nélkül, közös védelem céljából adná át az eképen alakítandó nagyobbkörű társulatnak; továbbá, amennyiben Szentese város közönsége 8000 holdnyi ártér után járul a kákafoki gáttársulat költségeihez, ezen 8000 holdnyi földterület a bökény-mindszenti tiszaszabályozási társulatba semmi szín alatt sem lenne bevonható.

A bökény-mindszenti tiszaszabályozási társulatnak ilyképen való újjászervezéséből — tekintőleg ama társulat ártérének kibővítéséből — azon előny hárlana egyrészt az eddigi társulatra, hogy nem válnának rá nézve elviselhetlenekké a védőtöltéseknek 30 láb magasságu vízhez való föltemelésével járó költségek, másrészt pedig a társulat keretébe újabban bevonandó földterületek kellő biztosítást nyernének a legmagasabb vizállás esetén is.

A fönttebbi javaslatot — minden innen akár a multa, akár a jövőre vonható következtetés nélkül — Szentese város közönsége csakis azon esetben tenné magáévá, ha azt a föntebb körvonalozott területet birtokosai is egész terjedelmében elfogadják.

A képviselő-testület kisebbségének nézpontjai ezek voltak a tiszaszabályozási társulattal békés úton lehető kiegészítésre vonatkozólag, ezzel szemben a képviselő-testület győzedelmes nagy többsége, — mely szerint semmiféle egyezkedésbe nem kíván belebocsátkozni — álláspontját következőkkel támogatá:

Tekintve, hogy Szentés város közönsége az általa épített s mindaddig fűtött bükény-kőrösi védgátakkal a bükény-mindszenti tiszaszabályozási társulat eddigi 20,000 holdnyi ármentesített területének épen azon szolgáltatást teszi, melyet előbb nevezett társulat tiszai védgátai által Szentés város ármentesített területének; különben pedig az idejéig alkalmával Szentés város közönsége amellett, hogy képes volt saját védtöltéseit önerejével a víz ellenében fűtött, még a bükény-mindszenti tiszaszabályozási társulat védtöltéseit is a legnagyobb erővel és költséggel védelmezte.

Ezen elvből indulva ki, különösen pedig tekintettel arra, hogy úgy a régiek, mint az újabb vizszabályozási törvények szerint Szentés város közönsége semmi esetre sem vonható be a bükény-mindszenti tiszaszabályozási társulat köteleibe: azon határozott véleményének ad kifejezést, hogy barátságos kiegyezés után Szentés város közönsége egy talpalatnyi földterületével sem lép be a társulat köteleibe; azon esetre azonban, ha erre bármely törvény által kényszerítették igen természetesen a törvény előtt meghajol, de önkényesen nem fogja földadni azon joglapot, melyen mind ez ideig a társulattal szemben áll.

(Folyt. köv.)

Világfolyása.

Ha a világfolyásról akarunk beszélni, annyit nyugodt lélekkel elmondhatunk, hogy mióta a világi életben a realitások, életpraktikum játsszák döntőleg a lét s nem lét kérdésénél a főszerepet — hazánk ügye haladásában talán soha nem tüntetett föl oly számot tevő nyomot, mint jelenleg a szegedi országos iparkiallítás, melylyel mai nap nemcsak hazánk összes sajtója foglalkozik lelkesült elismeréssel, de róla a művelt külföldek is jobb jövőnkre utalólag emlékeznek meg. A kiállítás eredményéről lapunk külön cikket hoz, itt csak annyit akarunk megjegyezni, hogy csak önmaguknak tesznek lakostársaink szolgálatot, ha minél tömegesebb látogatójává meg a kiállítás tartama alatt Szegedet, mely ma nemzeti érdeklődésünk központja, a következőkben joggal mondhatjuk el, hogy jövőnkhez kötött reményünk hajnala.

Nem szívesen hagyjuk el itt a szót, hogy a nagy világ politikai mozgalmaira térjünk át; de amennyiben itt is többé, kevésbé örömdetes hírek szállonganak,

nagyobb készséggel tesszünk egyet-mást megemlékezősünk tárgyává.

Milán szerb fejedelem végre is kezdi belátni, hogy állapotára nem lehet alkalmazni a biblia mondatát: „kicsi az én seregem, de erős;“ csak a makacs szívósság tengeti még Szerbia háborúi kardját, s dacára Ristic és Cernajeff féltelen fantáziájának: Milán, ha szótlan keresztül is, de kezdi látni, hogy nem mind arany ami fénylik és hogy a kés még mindig veszedelmes játékszer a gyermek kezében. A skupatina is elismeri, hogy a kis ország ereje ki van merülve a háború folytatására, megkérte a hatalmasságokat, hogy járjanak közbe a béke helyre állításánál. Hogy a béke szép szerével helyre álljon, erre alig van kilátás; mert Szerbia még legyőztetésében is törvényt szeretne diktálni. Kimondá, hogy: alkudozásánál két feltételtől nem fog elállni, nevezetesen: politika tekintetben Szerbia háború előtti állapota épségben hagyandó, s a szerb várak katonai megszállásának jogáról ne is tudjanak a törökök. Hanem erre a török azt mondja, hogy nem adhatja annyira, mert neki ennél többbe van; békekötésnél oly álláspontot akar elfoglalni Szerbiával szemben, mint egy legyőzött rebellis hűbérállammal.

A csatározások különben még mindig folynak s ne gondolja senki, hogy ha a kiegyezés hüvelybe tette a fegyvereket, talán majd a béke helyre áll kelet Európában. Török ország maga is még mindig a belviszályok hona, legközelebb — egy a minisztérium meg baktatására tervezett összeesküvés fedeztetett föl, s igazán afrikai phlegmából történt az egész mulatság. Az összeesküvés terve végkimenetelében azután nem lett volna egyéb mint hogy a befolyás teréről leszorított régi kormányt a legközelebb megbuktatott Abdul Asis iránti jó indulatból ennek derék (?) fiát ültessék a trónra. Ha elgondoljuk, hogy milyen derék uralkodó is volt ez az Abdul Aziz: valóban nem fogunk csodálkozni a hálás megemlékezésen.

Egy jelesebb politikusunk szavai jutnak ez állapothoz, azt hisszük találó kifejezést adja a mondat a néphajításnak egy trónváltozással szemben: „távol legyen tőlem, mondja az említett politikus, mintha én az uralkodók személyét sérteni akarnám, oh nem; ami engem illet: én, ha Hunyadi Mátyásokat, Nagy Lajosokat nem látok a trónon, — a többi egy arányt, és soha nem szorítom szívem azzal, hogy Péter őfelsége alatt Pál után keseregjek.

Azonban, hogy mindezek mellett nem hátra, de előre gurul a világ kereke, ennek bebizonyítására egy fontos újsággal lépünk meg olvasóinkat; „izrael fia meg akarják venni Palestinát.“ Egy londoni héber hírlap-író szerint a török kormány Angliában levő számos hitelezőjének olajlanót a volna Palestina egy részét.

Chroidalla egy angol, osztrák, francia társulat alapítója azon van, hogy a portától egész Palestinát megvegye, s erre nézve legközelebb Konstantinápolyba szándékozik menni, hogy az ügyet szorgalmazza. Azonban úgy hisszük, hogy mai nap már Egyiptomba van s nem Jeruzsálem környékén Khanaán földje.

x-y.

Közérdekűek.

— (A kisbirtokosok.) Courcelle-Seneuil, a szakügy egyik kitűnő képviselője Franciaországban, egy Boyból írt levelében fejezi ki véleményét a magyar kisbirtokosok számára létesítendő földhitelegyesületről. Nevezett tudós fölemlíti, hogy Franciaországban ugyanazon szomorú állapotban szüldik a kisbirtokos osztályt, mint a mi hazánkban, hogy itt tettek ugyan már kísérletet a kisbirtokú hitelesítésként kiélegetésére komplikált finansziarulatok alakításával, de miután e társulatok csak saját hasznukat tartották szem előtt, s nem igen foglalkoztak az általuk megvédeni célozt néposztálylajai primitív állapotokon túl nem emelkedhettek. Courcelle-Seneuil a francia kisbirtokosokra nézve az 1845 év előtt scott bankokat és a svédországi „enschilda bank“-okat ajánlja, mely utóbbiak ugyanazon alappal bírnak, mint aminőkön a magyar kisbirtokosok földhitelegyesületét létesítő bizottság terve nyugszik. Ami különösen az őp említett tervet illeti, igen dicsőre méltónak és nemesnek ismeri a létesítő bizottság törekvését s határozottan odanyilatkozik: „hogy mihielyt egy központi intézet megvalósítása tervbe vétetik, az ezzel szövethető előleg egyletet is elkerülhetlenül szükségesek.“ Továbbá, ezen szavaival: „nem reményelek sikert sem egy nagy birtokosok által hazafiságból és emberbaráti szeretetből működő külön álló központi intézettől, sem egy pénzemberek és részvényesek által létrehozott banktól,“ — tudtal adja, hogy a tervezett földhitelegyesületnek alapítványok által és szövethetés céljából való létesítését és a nyereszkeskedési célok kizárását helyesli.

„A kisbirtokosok továbbá, — mondja Courcelle-Seneuil, „komolyan csak úgy lehet segíteni, ha személyes és reálhitelek kielégítéséről egyaránt gondoskodva lesz. Egy oly intézet, minőt a létesítő bizottság tervez, könnyen megszerezheti záloglevelek kibocsátása által a szükséges tőkéket, különben nem is a tőkék beszerzése a legnehezebb, egy ily hitelesítővésség. Végül az alapítványi tőkéknek a teendő intézet zálogleveleivé konversálása iránt a következőket mondja: „kétségnélkül elvárható a kormánytól, hogy az, miután önként az eddig szokásos biztosítékoknál nagyobbakat nyújtanak, a közalapítványi pénzekből egy részt a kisbirtokos osztály körébe juttatni fog az önként leendő intézete által.“ — Legközelebb még visszatérünk e tárgyra.

(Szegedi kiállítás.) Szeged még mindig ünnepeket ül, még mindig igen nagy számmal töltölnak a látogatók. Föltévesükben családok maguk a legteljesebb rendezők is, amennyiben sokkal tömegesebben érkeznek a vendégek, mint a mostani viszonyok között megvárta. A rendezők el voltak kizárva, hogy meg lehetőséggel fog végződni a kiállítás, s íme jól esik tapasztalni nekik is, nekünk is, hogy deficitről szó sem lesz, sőt még jövedeleme is számíthatnak. Az így

TÁRCA.

A pásztor kedvese.

— Beszély. —

Írta: Sima Ferenc.

Csak miért beszéljek el mindent? Édes István uram mindig komolyan viselte magát, ha engem látott; de később mindezeket nem igen láttam meg, azután meg mit törődtem volna én Édes István urammal, midőn Julcsa hozzám való rakaszkodását mindig jobban jobban tapasztaltam. Egy hónapig lehettem már Édes István uram szolgálatában, midőn egy este Julcsával egyedül maradtunk a tanyában. Egészén sötét lett, mikor a fejés körül elvégeztük a teendőket.

— Vacsorálni kellene, de én most nem szeretek főzni, főzön meg helyettem Sándor, mondá Julcsa. Örömmel fogadtam meg szavát, tűzet gyújtottam, főzéshez kezdtem s ő leült velem állélen és beszélt mindenfélét, míg én megfőztem. Édes anyját is megemlíté, kit én még nem láttam. — Ő nem olyan komoly, mondá, mint édes apám.

Ugy tapasztaltam, hogy Julcsával soha nem lett volna nehéz elhitetni, hogy édes apja nem éppen szeretetreméltó ember. — Én azonban azt mondtam, hogy Édes István uram jó ember, csak hogy neki már az megrogzított szokása, vagy talán természete, hogy kevés figyelemre méltat mindent.

Midőn megfőtt a vacsora, leültünk egymás mellé és ettünk egy bográceból. Julcsa most evett velem először együtt.

— Édes apám megpiszkolná, ha most ezt látná. Megértettem Julcsát, de azért megkérdeztem, hogy: miért piszkolná meg édes apja?

— Nekem megparancsolta, hogy soha nem szabad együtt ennem a cselédekkel.

— Nekem pedig milyen édes így minden falat, mondám; De hát mégis, miért hágod ez alkalommal által édes apád parancsát?

— Miért? — kérdé zavarral Julcsa, mert magát, mióta legelőször megláttam, úgy szerettem, és becsültem, hogy nem is esnék jól, ha megkülönböztetést nem tehetnék.

Ugy szerettem volna e pillanatban megcsókolni Julcsa rózsapirosra gyúlt arcát, de még nem mertem azt tenni, mert féltem, hogy nem fogja jó neven venni. „De ami késik, nem mulik azt szokták mondani. Ekkor még nem mertem Julcsának csak annyit is mondani, hogy én is szerettem őt, hogy este az ő képe kísért az ágyba, az ő képe szövődik ifjú, boldog álmaim közé, s az ő mosolygó arca üdvözöl, midőn a hajnal első aranyos sugara elűzi szememről az álmot. Nem mondtam neki semmit, de annál inkább igyekeztem úgy tenni mindent, hogy fölkelhessem vele figyelmét, hogy éreztessem vele a néma, de igazi szerelmet. — Mig végre arra is nyílt alkalom, hogy én is kiöthettem keblem régi óhaját. — Egyszer ismét egyedül maradtam Julcsa társaságában, ekkor megvallottam neki, hogy én szerettem őt úgy, mint más sohasem fogja szerethetni, s el is venném, ha az isten meg nem ver ezzel a szegénységgel.

— Gazdag az isten Sándor, mondá Julcsa és megfogá kezemet, mi nem vagyunk szegények és így egyből nem leszen két koldus.

Balsorsom vezérelte mindig léptemet, folytatá s óhajta a legény: elfeledkeztem magamról, s aztán meg, talán nem is képes az ember ilyen pillanatban válogatni tetteit; keblemre vontam erőszakkal a leányt s ajkára nyomtam önfelédten szerelmem jelét. Ellenségeim voltak a láthatlan szellemek mindenha, s ki volt sorsomul választva, hogy a legédesebb pillanatomban egyen egyszerűsággal a legborzasztóbb életemben.

Este volt, a konyha ajtóban ültünk, midőn e jelenet történt. A méla ezüstös holdvilág az egész konyhát bevilágította. Háttal ültünk az ajtónak mind a ketten; midőn keblemre vontam és megcsókoltam Julcsát: a konyha átelleni falán egy nagy fekete árnyék jelent meg. Borzadva hullottak le Julcsáról karjaim. Gazdám

minden rosszat mondó, sötét alakja állt hátunk mögött. Meg voltam dermedve. Julcsa nem ijedt meg annyira.

— Ehnye mondá, mosolyt erőltetve arcára, majd megijeszt édes apám.

Édes István uram nem válaszolt leánya szavaira, felém fordult és elég méltatlankodással mondá, hogy: az akolban volna ilyenkor a helyem. Nem volt mentességemre szavam, gyáván fölszedtem magam és szégyenkedve félreháztam. Ez volt a legrosszabb éjszakám életemben. Bizonyos voltam benne, hogy Julcsa apja mindent látott és hallott, különösen Julcsát féltettem, de, mint később megtudtam, apja nem szólt a leánynak semmit. Engem reggel magához hivatott a tanyába. — Sándor, mondá: tovább nem kell szolgálatod. Néma voltam, mint a szobor, egy hanggal sem kérdeztem, hogy miért nem kellek tovább. — Miért? ... Hiszen tudtam, hogy miért küld el gazdám.

Még az nap odahagytam Édes István tanyáját. Egy nap múlva már újra szolgálatban voltam, s Julcsákkal borzadás volt a föld, melyre szintén juhokat őrizni szegődtem.

Jobb lett volna talán, ha ekkor vége szakad mindennek, de az isten nem akarta úgy.

Édes István uram helyettem hamarjában nem kapott pásztor, pár hétig egy tíz éves gyermek segítségével újra Julcsa gondjára lett bízva a falka. Nem voltam hiába a szomszédban, jól kinéztem az állapotokat, mindig tudtam, hogy Julcsák mikor vannak magok. A véletlen egy ily alkalmat ügyesen játszott kezemre, egy este sötét villámterhes felbök borították az eget; gazdám fejéskor azt mondta, hogy ez éjjel alkalmatlan idő lesz a jobb szereti, ha az akolban maradnak reggelig a juhok. Ugy találtam, hogy gazdám ez ötlete megfizetésre méltó volt. A juhok benmaradtak s én vállamra vettem szűrőmet és átbálgattam Édes Julcsákhöz. Ugy voltam vele, hogy: „üsse meg a menykő, nem bánom már én, akármilyen lesz a vége!“

(Folyt. köv.)

begyűlt többletet egy állandó iparmúzeum költségeinek fedezésére szánta a szegedi áll. iparos-kör. Az eszme nagyon szép. Eddig is nagy szükségét éreztük, hogy nem volt egy ily biztos helyünk, hova a régebbi, valamint az újabb előhaladt gyári és kézi termékeket lerakhattuk volna, hogy szemünk előtt lehetne csillogtatni példaként a haladás vagy hanyatlás. Az ipar terén is nagyobb mérvű mozgalmat kell kifejtünk nekünk magyaroknak, mert égető szükségé vált már mai napra e tekintetben is a külföldel lépést tartani. Köszönet azon buzgóknak, kik megteremtették e kiállítást, bebizonyítandó azoknak, kik elég helytelenül még mindig kétkednek azon, hogy a magyar nem született iparosnak. Jöjjenek és nézzétek meg ti kétkedő Tamások, hogy a nemzet életképes, hogy tud minden szepet és jót utánozni, csak akarnia kell. Járjátok végig ama pompás csarnokot és meggyőződtek, hogy nemzetünk től jogtalanul tagadtátok meg a kézi ügyességet. Figyeljétek meg ti kétkedők minden legkisebb mozzanatot a tapasztalni fogjátok, hogy a magyar ipar tényező szerepet játszik az európai művelődésben; amit ott látni fogtok, az egytől-egyik lelkesítő jele a magyar ipar haladásának. Akik kétkedtek és nem hittek, azoknak szégyenükre kell elismerni a haladást. Ne is legyen ellensége az eszmének senki; a haladást megakadályozni nem lehet, s inkább vegyünk részt az általános törekvésben, mint félre vonuljunk. Tegyen, munkáljon kiki önmagához mértén, sőt még azon fölül is, csak ekkor fog igazán beteljesedni a jósege: „Magyarország nem volt, hanem lesz.“

Színházi szemle.

—cs. Mindenek előtt helyeselésünket fejezzük elismerésül az igazgató választásáért, amennyiben az e heti műsort elég szerencsésen választotta meg.

Szombaton, aug. 26-án „A kékszakálu herceg.“ Offenbach csinos vig operettjét adták elő. Ami a darab tartalmát illeti, elég legyen annyit mondani róla, hogy mulattató; és ezzel egyetemesen meg is van róla minden. Zenéje elég kedves, s aki a zenét kedveli, talált élvezetet benne; akit pedig a zene nem érdekel, az legfőkébb is ennyit mondott a függöny legördülte után: ostobaság az egész. — A szereplő személyek igyekeztek minél élvezetesebbé tenni a mai estét. Eleő helyen kell említenünk Krecsányinét, ki az egyszerű pásztorleány (Boulotte) szerepét a legnagyobb gondalattal játszotta. Breznay mai is, mint mindig, igyekezett a dícsőségért versenyezni, s elég szerencsés is volt kiérdemelnit. Dálnoky (Oszkár gróf) igyekezete hasonlóképpen elismerést érdemel. Szentesy Vilmaról nem nyilatkoztunk a legkedvezőbben; s a kisasszony nem előre, hanem úgy látszik, hátra halad. Az egész estén úgy szól: van mindig mosolygott, s szép fekete szemeket ragyogtatta. Mi szeretjük a szép szemeket, de egyáltalában nem bűvöl el annyira, hogy az igazságról s minden egyébéről megfeledkezzünk. Ne mosolyával hanem jártékával igyekezzék bennünket megnyerni.

Vasárnap, aug. 27-én: „Lumpácius vagabundus, vagy: a három jó madár“ című bohózat került színre. A műszerepben Dálnokyné, Krecsányiné és Tokayné val. Fokozott kíváncsisággal vártuk a függöny fölgördültét. Megvaljók, kissé félve gondoltunk az est sikerére; azonban Krecsányiné és Tokayné csakhamar meggyőzték arról, hogy aggodalmunk alaptalan volt; mindkettő a lehető legikerültebben oldotta meg feladatát. Különösen Krecsányiné oly ügyességgel alakította a csizmadia szerepét, mely mindenkit meglepett. Krecsányinéről általában meg kell jegyeznünk, hogy ha egy kézzel több gondot fordítana saját képzésére, bátran az első rendű népszínmű-énekesnők közé sorolhatnók. Egyről megelégedett; a fehér kar és finom kacsók különben legsikerültebb maskirozáshoz nem illettek.

Kedden, aug. 29-én: „Az új emberek, vagy az első izraelita képviselő jelölt.“ Toldy István eredeti 3 felvonásos vígjátéka került színre. Meséje röviden a következő: Csipkey Kelemen jó módú izraelita földbirtoke, gyermekeivel Lajos (Kömössy) és Metellával (Tokayné) egy magyar földben élőknek. A fiatal özeveg, Metella, csinos, művelt kedves nő; ezért, de legkülönösebben pedig szép vagyonáért csakhamar udvarlói lesznek ugyancsak a földben mulató Kövesdi Ervin (Dezső), Oszkár (Krecsányiné), Csetneky gróf (Dálnoky), Tarcal Ábris (Fereney) és Darlay Viktor (Krecsányi) — magyar magnások. Kövesdi Ervin szereti Metellát, s hogy minél inkább közelebe juthasson, Csipkeyt lekötelezettjévé teszi, nevezetesen megkínálja őt a kövesdi járás viselőlő jelöltségével. Csipkey megőrül. S már előre örvend a szerencsének, mely reá, családjára s egész fajrokonára fog várakozni, ha egyszer ő a képviselő pádján foglalhat helyet. Kövesdi elérte célját, amennyiben közelebb lehetett Metellának, aki először meglehetősen hidegen fogadta, sőt világosan tudtára is adta, hogy jelenléte őt sérti. Metella becsületos, s érzékű nő, s őt bántotta az, hogy Kövesdi az utcán is mindenütt vizaga tekintetével üldözte a többi magnások módjára; majd jobban megismeri őt, belátja, hogy csak külsőleg hasonlót a többi nagy urakhoz, s levetkőzi az ellene keblében táplált ellenszenvet, sőt azon veszi magát észre, hogy szereti is őt. Alkalmat szolgáltat Kövesdinek, hogy egy séta lovaglásra kísérhesse; s szerző pedig azon szerencsében is részesíti Kövesdit, hogy Metellát leejteti a lóról, s őt ölében hozhatja be E közben a többi urak is igyekeznek kiérdemelnit Metella kegyét; szükségük van a pénzre, mert meglehetősen eladósodtak. Mindegyik elhatározza magában, hogy megkéri Metella kezét. Darlay az első, ki megkéri Csipkeytől leánya kezét. Csipkey mosolylyal fogadja a kérést. Darlay bosszankodik, hogy őt kinek családja a legelső a megyében, még ily módon szemtől szembe meri kinevetni. Csipkey erre azt feleli: „mit ér az, ha valakinek ősei a legerényesebb, legtüstet-

re méltóbbak voltak, ha azok unokái lumpok és eladósodtak.“ — Darlay erre a legmagasabb bosszankodással lármáz, a szajra Csipkey fia, Lajos lép be a megtudja, hogy miről van szó, közbe veti magát s elégtételt kér Darlaytól. — A bonyodalom azzal végződik, hogy Lajos (Kömössy) megvágja a vivásban Darlayt, s a jelenlevő arisztokraták csodálkoznak nem kis mértékben Lajos hősiessége felett. Csetneky gróf, miután máj tudja azt is, hogy Metella Kövesdy jegyese, azzal fordul b-rájaihoz: „tudjátok, én Csipkeye azonyank erényéről nem mernék jót állni; zsidó apának nincsenek ily gyermekei.“

Toldy e darabban a magyar hányivetiséget, szemben a számok emberét, a később jó módúvá lett egyszerű zsidó polgár hiúságát hozza színpadra. Hogy mennyiben oldotta meg feladatát, annak bírálatára nincs terünk. — Ha egyéb becs nem volna is e darabnak, annyan megérdemli a megfigyelést, amennyiben tanúságot levonhatjuk, hogy a szélsőség mindenkor veszedelmes. A magyar szertet hivatkozni a multra, őseire, a nélkül azonban, hogy ő igyekeznék azokhoz hasonló lenni, a pénztözsérek pedig, kik őssékel nem dicsekedhetnek, dicsekesznek kincseikkel. Ismerjük meg önmagunkat! — Breznay, Tokayné, Dezső, Dálnoky, egyaránt igyekeztek a darab sikerét biztosítani. Ujlag figyelmet érdemel Krecsányiné, ki a 16 éves Oszkár személyesítette. Szinte arcáról lehetett leolvasni az első szerelem édes, boldogító érzetét; sikerülten adta azon naiv örömet, mit egy 16 éves fiú érez, ha egy szép nő figyelmére méltatja.

Szerdán, aug. 30-án: közkívánatra „A saragosai fecsegők, vagy új gyógyszer a fecsegő asszonyok elhallgattatására“ című vig operettét adták elő kevés közönség előtt. Ez úttal Rolandott, a könnyelmű apnyol ifjút Szentesy Vilma személyesítette. Ujlag meggyőződünk, hogy a k férfiszerepeket sikeresen nem adhat. Ne higye azt senki, hogy ha valaki férfi ruhát ölt, még, ha más szerepekben jól játszik is, itt szintén kielégíti a várakozást. Szívesebben láttuk volna e szerepben Krecsányinét. Még egyéb megjegyzésünk is van. A kisasszony oly sebesen hadarta el szerepét, hogy abból egy árva hangot sem értettünk; tulajdoníthatjuk ezt különben nyönye hangjának. De ez nem elég ok arra nézve, hogy meg ne rájjuk érte; mondta volna lassabban, hogy a darab rovására ne történt volna gyengéhangja. Még egyet. A kisasszony minden esetben nagyon hideg; szerepének szellemét nem tudja elég melegen visszaadni. Igyekezzék, hogy jövőre előzőbb bírálatot adhassunk. Hah! egy elsőrendű szereplőtől sokat várunk. Dálnokynének ez este hasonlóképpen a hibája volt, mint Szentesy V-nak; érzelmét nem tudja kormányozni. Sokkal szerencsésebb volt Breznay és Krecsányi alakítása. Egy kompletet ismételtetett is a közönség, s megelégedésének csillogtatja jele az általános tapsvihar volt.

Csütörtökön, aug. 31-én: Dezső Ödön jutalomjátékául „Vid a nádorfi és a tűzmadár pogány magyarok“ című történeti színmű adatott. Sajnáljuk, hogy kifogytunk a tétből: csak annyit jegyezhetünk föl, hogy az előadás jól sikerült, Dezső, Breznay, Tokayné és Breznayné teljes mértékben megállták helyüket. Közönség bizony kevés számmal volt jelen.

Mi részünkről és igaz örülünk azor, ha minél számosabban látogatnak a színházat. Ne pusztán szórakozási helyül tekintsük azt; hiszen a színház iskola, hol sokat tanulhatunk. Az igazgató különösen az utóbbi időkben mindent igyekezett arra fordítani, hogy műsorát minél változatosabbá és érdekesebbé tegesse. Meltányljuk az ő igyekezetét, mert megérdemli. De a vi lágrt ne azért menjünk színházba, hogy neki jövedelmét biztosítsunk, hanem, hogy önmagunk részére használjuk az alkalmat.

Helyi hírek.

—cs. Dr. Lábos Endre, hazánkba, az orvosi tudományok tudora, ki tudományait Bécsben végezte, s ugyancsak Bécsben az utóbbi időkben mint a közkórház secundarius működtött, — városunkban telepedett le. Részünkről városunk és derék új polgárát — a közegészségi ügy érdekében mint jelesorvost melegen ajánljuk a t közönség figyelmébe.

— A szentesi jót. nőegylet bétfőn, vagyis f hó 4-én d. u. 3 órakor választmányi gyűlést tart a reform iskolaépület földszinti rajztermében. E gyűlésre ez uton is van szerencsém, a külön meghívott választmányi tagokon kívül, a nőegylet összes tagjait meghívni. Szentesen, 1876. aug. 31. Jurenák Edéné, előknő.

—cs. A m. hó 27-én megtartott, s a megyei árvizkárosultak javára rendezett táncvigalomban eléggé sikerültnek mondható. A szegények sem panaszkodhatnak, mert a föltűzésekkel együtt közel 200 frt. volt a tiszta jövedelem. Jelen volt megyénk derék főispánja, méltóságos Rónay Lajos úr is kedves családjával, továbbá a helybeli és vidéki szépek kedves csoportja, kik között első helyen említendő: R. J., J. M., S. V., C. E., V. E., B. I., K. T., S. J., J. L., K. P., B. nővérek Crongrádról, R. J., R. I., E. asszonyok. A rendezőség figyelmébe pedig bátrak vagyonok ajánlani, hogy jövőre ne csak egyesek, de általánosságban terjeszsek ki figyelmüket a vendégseregbe; mert azon eset, hogy egy bizonyos család visszament a bálterem útjából csak azért, mert nem volt senki, ki fogadta volna őket, soha nem szolgálhat különösen a rendező bizottságnak elismerésül. Hiszszük, hogy csak figyelmetlenségnek tulajdoníthatjuk ezt, s valamint azt is, hogy jövőre igyekezni fognak, nehogy ily eset forduljon elő.

—cs. Ifj. Zsoldos Ferenc, lakostársunk, ki a szegedi kiállításra több rendbeli cserép és téglamintát küldött be, — a bíráló bizottság elismerésért vitta ki jóminőségű kiállítási tárgyaiért.

—cs. Tancik József, városunk lakosa, téglagyáros, a szegedi kiállításra több fajta cserép és téglamintát küldött be; s mint értesültünk, a bíráló bizottság kiállításra méltatta s az elsőrendűek közé sorozta. (A fővárosi lapok szegedi lakosnak írják tévedésből.)

—cs. Aug. hó 29-én tartott megye közgyűlésén városunk harmadik gyógyszerészévé egyhangulag Dózsa Béla helybeli gyógyszerész ur lett megválasztva.

— Tokayné-Kézmárky Mari, a színtársulat elsőrendű drámai színésznője, kedden, e hó 5-én „A lowoodi árva“ című kitűnő francia színművet veszi jutalomjátékul. Ugy a jutalmazandó, ki művésztével számtalan élvezetes estét szerzett közönségünknek, mint maga a darab megérdemli a nagy közönséget.

— Figyelmesteljünk lapunk t. olvasóit hirdetései rovatainkban Weisz Bernátné jóhitelű üzletére és a hirdetésben foglalt ajánlatra. A cserépféle historia úgy is könnyen pusztul, talán kevesebb törik el, ha eladásánál nem nyereszkednek rajtuk (?)

Iskolai értesítések.

— A helybeli izr. népiskolában az oktatás folyó évi szeptember 6-án kezdődik.

A beiratások szeptember hó 3-án, 4-én és 5-én d. e. 8—12 óráig és délután 2—6 óráig a hitközségi jegyzői hivatalban fognak eszközölni.

Szentes, 1876. augusztus 31-én.

Az igazgatóság.

— A debreceni kereskedelmi közpánsodában a növendékek beírása szeptember 1-én megkezdett és folytatatik 11 éig, mely napon a rendes tanítási órák is kezdetüket veszik. Fölvétetnek oly növendékek, kik 4 gimnáziumi, reál- vagy polgári osztályt elvégeztek.

Az intézet növendékei katonai kötelezettségüknek mint egy éves önkéntesek tehetnek eleget.

Debrecen, 1876. szeptember 1.

Az igazgatóság.

Vegyesek.

* Palestinát megveszik a zsidók. A „Hamas“ héber hírlap egy londoni levelet közöl, mely azt mondja, hogy a török kormány Angliában lévő számos hitelezőjének följárlotta Palestinát egy részét. Sir Hammond Londonban összehívott ülésén áll Chwedallával, egy angol, francia és osztrák tagokból álló társulat alpitőjével, mely társulat 8 millió font sterling tökével azon van, hogy a portától az egész szent földet megvegye. Chwedallának egy nyilatkozata szerint az európai nagyhatalmak jóváhagyása nélkül az átengedése nem lehet gondolni; van azonban remény, hogy az üzlet mégis létrejöj Chwedalla legközelebb személyesen szándékozik Konstantinápolyba menni, hogy az ügyet ott helyben szorgalmazza. A fő kérdés azonban az, vajon akarnak-e a zsidók visszamenni Palestinába?

* A nazarénusok eskütelétele ügyében a m. kir. curia, mint semmítőszék telje üléseben es e vi jelentőségű határozatot hozta: „Minthogy a nazarénusok, mint a vallás és közokt. ügyi miniszter rendeletéből is kitűnik, a törvényben bevett vallásfelekezések közé nem tartoznak; a perrendtartás 242. § második kikezdésének kivételi intézkedése, mely szerint telek, kik az esküteléről saját hiteleik szerint törvényesen fölmentvők, nem épélyes bizonylást tartoznak leírni eskü gyanánt, mely kizárólag az esküteléről, saját hiteleik szerint, törvényesen fölmentett felekre szorukozik, — nem alkalmazható.“ Tehát a törvény értelmében a nazarénusok kötelezve vannak eskütelére.

Irodalom.

* A „Magyarország és a Nagyvilág.“ 35-ik száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: Szöveg: „Tálálkozás.“ (kelt. Malomhegyi I.) — „Gabriella.“ (K. Tóth Kálmán beszéde.) — „Füzött lapok“ Ut. emlékeimből (vége). „A kis grissette.“ (Sand György elbeszéléseinek folytatása.) A fővárosból: Apponyi Albert. Keresztes hadak Színház. Ostende (Aliquis.) A világhírű gyémántokról. Eperjesi K.) Különfélék, stb. Rajzok: Keleti képek: A sof-ták kivonulása a hareba Salonikiból, Abdul Kerim fővezér, Monktár basa, Knyazevác. Ösmörmegei képek: I. Roznyó főtere. II. Haj-nácska. III. Rimaszombai látképe IV. Rimaszombati evang. templom. V. A rimaszombati hely. hitv. templom. — E tartalmas szép-irodalmi lapot ajánljuk olvasóinknak; előfizetési ára negyedévre 2 frt 50 kr. (Kiadó-hivatal: Athenaeum).

Értesítések.

Özv. Kiss Albertnének a téglaház-nál két egymás mellett levő első földje bérbe kiadó; értekezhetni a tulajdonosnővel: III. t. 424. sz. házánál. — Ifj. Molnár Istvánnak tőkei 26 hold földje 3 évre kiadó. Vecseri János kispiazi háza eladó. Szalay Jánosnak alsó réti 70 hold földje bérbe kiadó. — Ifj. Nyiri Józsefnek alsó réti földjén egy kazal törek és polyva van eladó. — Bárdos Antalnak III. t. 17. sz. házánál egy nagy szelelő-rosta van napszámmra kiadó. — Özv. Sere Dánielnének lapistói tanya földjén egy náddal fedélzett pallástalan istállója van eladó; értekezhetni: I. t. 266. sz. a. — Vas Jánosnak belső Ecsere-n 22 hold földje haszonbérbe kiadó; ugyanannak az ecséri rétben 9 részlet földje eladó, vagy haszonbérbe kiadó; értekezni lehet Virágos Tóth Lajossal Ecsere-n. — Virágos Tóth Lajosnak Ecsere-n 48 hold földje, épülettel együtt kedvező föltételek mellett eladó. — Veiner Farkasnak a Bűsérben 40 hold labott maradt gabonája kaszálásra vagy legeltetésre kiadó; ugyanott buzaszalmaja, polyva és törekje jutányos áron kapható — Pap János bognárnak kisvölgyalji háza kedvező föltételek mellett eladó. — A pisacon közelében egy lakás Szent Mihály napjától kezdve kiadó; értekezni lehet Szabó Lajos ref. tanítóval. — Jakó Sándornak I. t. 496. sz. háza eladó. — Burg Lajosnak királyi színtaryatoldie, egy vagy több darabban haszonbérbe kiadó. — Tordai Józsefnek felső réti kistőkei és alsóréti földjei haszonbérbe adandók; értekezhetni I. t. 280. számú házánál. — Farkas Gedeonnak vekeuzugi tanya földje 3 évre kiadó, s ott több takarmánya van eladó. — Dömösdi Tamásnak III. t. 222 b. sz. a. derekagyház

oldalon egy házhely földje eladó, vagy haszonbérbe kiadó. — Ifj. Héjja Józsefnek a Jaksoron 15 hold földje tanyai épülettel eladó. — Nyíri Nagy Ferenc örökösének Dónáton, a Kórogy parton 1 fertály földjük örök áron eladó — Kun Ferencnek II. t. 723. h. sz. 1 fertály tanyaföldje, a rajta lévő épülettel, eladó. — Pap Imrénének kiséri 425. számú háza eladó. — Horváth Bálint III. t. 39. sz. házában egy külön lakás bolt-helyiséggel szt. Mihály naptól több évekre haszonbérbe kiadó. — Dögei Mihálynak az alsóréten 10 részlet szántóföldje több évre haszonbérbe kiadó, — értekezhetni a teési csárdánál. — Jakó Mihálynak kis Görgös utcai I. t. 332. számú háza eladó. — Néhai Pápai János I. t. 303. számú háza, Kajánon 2 fertály tanyaföldje, Nagynyomáson első házi földje, az alsóréten 5 részlet földje eladó, értekezhetni az örökösökkel. — Téli Sándornak Vositz Ferencnél birt 252 hold földje akár egészben vagy részletenkint alhaszonbérbe kiadó. Ifj. Sarkadi Ferencnek a terehalmi pusztán 100

hold földje alhaszonbérbe, vagy feles szántás alá kiadó. Piti Pálnak Tökén 205 hold földje, egy vagy három tagban eladó; — ugyanannak a Bűsérben 167 hold földje eladó. — Hódi Józsefnek a háza és 1½ fertály tanyaföldje kedvező feltételek mellett eladó. — Aszt. Balogh Mihályné örökösének Uri-utczában lévő házuk örök áron eladó, vagy haszonbérbe kiadó. — Bajkai Sámuelnek Dónáton 1 fertály földje 3 évre haszonbérbe kiadó, Kajánon pedig 4 hold földje örök áron eladó. ugyanott két varrógép eladó. — Davidovich István, lelkésznek zalotai és réti földje haszonbérbe kiadó. — Kohn Gábornak 300 hold jó legelője őszi és tavaszi legeltetésre kiadó, ugyanott takarmány is kapható telésére birkáknak. — Néhai Sas Károly örökösök vásárhelyi utban lévő tanyaföldjük haszonbérbe vagy feles munkálatra kiadó, ugyanott 10 öles kazal buzaszalma és annak törekeje, polyvája eladó. A tulajdonossal értekezhetni lehet Soós Lajosnál. — Tóth József mézeskalácsosnak pönköcháti tanyaföldje örök áron eladó,

akár részletenkint, akár egy tagban. — Szarvas Franciskának a Mucsiháton 18 hold földje kedvező feltételek mellett eladó, vagy haszonbérbe kiadó. Értekezni lehet Ónodi Sándor ügyvéd ural. — Bazsó Sándornak a Jaksoron 2½ hold földje örök áron eladó; értekezhetni I. t. 35. sz. a. — Nyíri Lajos II. t. 466. sz. a. lakosnak szentlászlói két első oszt. földje eladó. — Pásztor Józsefnek királysági járandósági 17 hold földje 2 évre haszonbérbe, vagy feles munkára kiadó. — Özv. Szathmári Mihálynak királysági két fertály tanyaföldje eladó, vagy két évre haszonbérbe kiadó. — A rom. kath. egyházi adóhátralékosok értesítettnek, hogy egyházi adóhátralékjukat haladéktalanul lefizessék, mert a zálog behordás még e héten meg fog kezdetni, miáltal a tetemes költséget mindenki magának tulajdonítsa. — Bazsó Sámuelné I. t. 151. sz. háza eladó.

Főmunkatárs: Kovács Pál. Felelős szerkesztő: Sima Ferenc.

H I R D E T É S E K.

Hirdetés.

A bökény-mindszenti Tisza-szabályozó társulat f. évi szeptember hó 11-én reggeli 9 órakor Szentesen, a nagy vendéglőben

RENKIVÜLI KÖZGYÜLÉST

tart, melynek tárgyai lesznek:

1) A választmány jelentése a bevonandó árterek birtokosaival tartott barátságos egyezkedésről.

2) Az augusztus 14-iki közgyűlésről elmaradt tárgyak.

Ezen közgyűlésre azon értesítéssel hivatnak meg az illető ártérirtokosok, hogy az alapszabályok 13-ik §-ában rendelt szavazati jegyeiket Szentesen, szeptember hó 8, 9. és 10-ik napjain, Mikecz Ferenc társulati pénztárnoknál vehetik ki.

A közgyűlésnek tagja csak az lehet, aki szavazati jeggyel bír.

Szentes, 1876. augusztus 25.

Az igazgatóság.

Hirdetmény.

Szentes város tulajdonához tartozó vásárlási **cédulához kijavittatása** és egy **mázaszin építtetése** tárgyában tartandó nyilvános árlejtés határidejéül f. 1876. évi szeptember hó 4-ik napjának délelőtti 9 órája tűzvetén, ki, mire a vállalkozni kívánók, a költségvetésben kitett összegek arányához illő 10% bánatpénzzel ellátva, alulírt hivatalos helyiségében ezennel meghivatnak; ugyanott az ezen munkálatokra vonatkozó feltételek addig is megtekinthetők.

Szentes, 1876. auguszt. 25.

Honthy László,
h. tanácsnok.

EGY SESSIO

tanyaföld — épületekkel együtt — igen kedvező feltételek mellett, örök áron eladó; bővebben értekezhetni

Cicatricis Pállal.

Gombos Károly

házában levő **sarokbolt**, lakással és melléképületekkel, folyó évi szent Mihály naptól **haszonbérbe kiadó.**

ÉRTESÍTÉS.

Gőzmalmunk szerkezetét egy kitűnő

konkolyozó-géppel

szaporítottuk; ezt a tisztelt közönség tudomására

hozván, egyszersmind értesítjük, hogy

ŐLFAINK

e héten érkeztek meg.

Szentes, 1876. auguszt. hó.

Lázár és Sonnenfeld.

A szentesi takarékpénztári egyesület Csernus Lukács Ferenc és Bellér László-féle Eperjesen és Királyságon fekvő földjeit nyilvános árverésen haszonbérbe kívánván adni: az árverés megtartására folyó évi szeptember 10-ének d. e. 10. órája határ időül az intézet helyiségébe kitűztetik, s erre a vállalkozni kívánók azzal hivatnak meg, hogy a bérbeadási feltételek a takarékpénztárnál bármikor megtekinthetők.

Szentes, 1876. augusztus. 17.

Az igazgatóság.

Figyelemre méltó:

„El a deficittel!”

cím alatt egy röpirat jelent meg magyar s német nyelven. Írta: **Deutsch Gerson.**

Ezen művecske népies nyelven írva, a pénzügyi napi kérdésekkel foglalkozik és javaslatot ajánl a deficit eltávolítására, minden újabb adó felemelés és kölcsönkérés nélkül.

Egyes példányok kaphatók a lap kiadói hivatalában. Ára 12 kr.

Tömeges megrendeléseknél tovább árusítók utánkét, vagy az összeg előrei beküldése mellett következő kedvezményben részesülnek.

50 darab megrendelésnél 4 frt,

100 „ „ 7 „

100 „ „ komissióba 9 „

Megrendelések és előpénzek „Schönfeld S. Budapest, 6-utca 5. szám alatt” intézendők.

Török János

gyógyszerész,

tudatja a t. c. közönséggel, miszerint özv. **Farkas Zsigmondné** asszony tulajdonát képező gyógyszerárt mai napon átvette.

Szentes, 1876. szeptember 1.

Őszi vetéshez

szükségelt gazdasági- és kerti-veteményeket, virágmagvakat és valódi **Harlemi virághagymát,**

vető-burgonyát,

ugy mint: **előfákat, szőlőtőveket és spárgagyökereket** a legjobb minőségben szállít:

az első magyar kertész-gazdasági ügynökség
magkereskedés, Budapest,
V. Józseftér 12. szám.

LAKHELY VÁLTOZTATÁS!

Folyó évi szent Mihály napján a Weisz Márton-féle házból a mellette lévő sarokboltba,

Czukkermann Bernát

kereskedése helyére fogom vegyes, s különösen nagy választékú

üveg-, kő- és porcellán-féle

edénykereskedésemet

áttenni. Addig pedig, különösen üveg-, kő- és jeles minőségű porcellán áruimat oly megjegyzéssel magyok bátor a t. közönség figyelmébe tisztelettel ajánlani, hogy amennyiben az ilyen törékeny portékák hurcolása teherrel és veszedelemmel jár, hajlandó vagyok ezeket még a **beszerzési, sőt olcsóbb áron** is eladni.

Magamat a t. közönség becses jó indulatába továbbra is ajánlva, maradtam tisztelettel

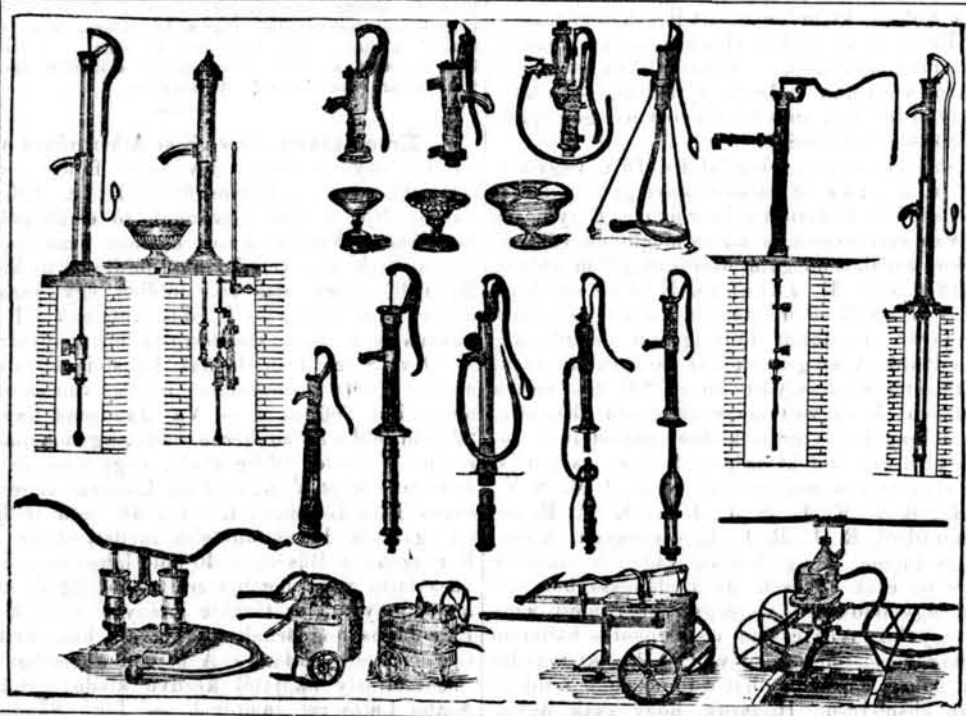
Szentesen, 1876. szeptember 1.

Weisz Bernátné.

GEITNER és RAUSCH BUDAPEST,

váci Boulevard 57. szám.

ajánlja erőmű és gazdasági szerszámaikat és gépeszközeit,

továbbá gépszíjait, gépekhez való faolajat, oltalom kendőit a legjutányosabb árak mellett.

10-10

Szentesen, nyomtatott a kiadó-tulajdonos: Cherrier Jánosnál. 1876.